

уморения пѣтникъ. И този потокъ се носи напрѣдъ съ пѣсень и мощь, прѣскачайки воденични коледа, пѣнестъ и бѣбривъ . . . А тамъ, надъ него склонили рѣхави глави, бѣлостебли брѣзи въздишатъ по неговия воленъ бѣгъ и ронятъ листи-сълзи . . . Славей, скритъ нѣкъждѣ изъ храсталацитѣ, приглася живо неговата пѣсень, — свободната пѣсень на потока — сълзитѣ на бѣлата прѣспа тамъ горѣ, на Балкана . . .

